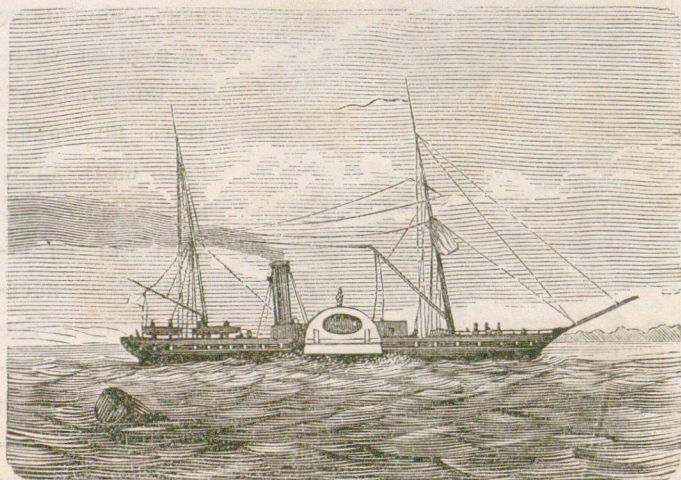

По водѣ съ колела.

Добрѣ щяше да е да ся ходи по водѣ съ платна, ако да ны слушяше вѣтеръ-тъ; нѣ това е бѣдата, че искашь да вървишь камъ пладне, а той тя кара на другѣ странѣ; искашь да вървишь днесъ, а той ти казва: „почякай до утрѣ! днесъ ми ся спи;“ — искашь да вървишь полека, а той тя подмѣта като трѣска, и тя прѣобръща нагорѣ съ дъно-то.

„Не, това не чини?“ рекль си човѣкъ; пара-та, ако и по-тихо отъ вѣтра да кара, нѣ е по-послушна! нагласилъ на корабя колела, накаралъ парѣ-тъ да върти тыя перници и тръгналъ по море-то, като по

сухо. Пали нещъ на корабя, вари водѣ въ котель,